

Az ösztön(ök):

Az evolúció során kifejlődött késztetések, amelyek az emberi egyedeket mindig abba az irányba befolyásolják (ösztönzik) a késztetéseikkel, amely az egyed túlélése, de általában is, az élet fenntartására a legkedvezőbb. Az ösztönök adatállománya a genetikai örökítő-anyagunkban öröklődik át az utódokra, és a mindenkori öröklő alany elméjével, mint adatfeldolgozó processzorral és az alany élettapasztalataival is szintetizálva alakul ki az ösztönös késztetés. A lelkiismeret is az ösztönökhöz tartozik szerintem, ez alkotja az ún. **jóra vivő ösztöneink** legfontosabbikát; az emberi erkölcstelenség hatására létrejövő hamis, hibás ösztönöztetéseink pedig a **rosszra vivő ösztöneinket**. Az utóbbiak lényegében az előbbiekből származnak, de irányultságuk, hatásuk hamis irányba téved az emberi erkölcstelenség, a könnyebb út csábítása elfogadása miatt. A lelkiismeret erre az úttévesztésre figyelmezteti az embert, belső sugallatok formájában, melyek a DNS-ünkből erednek. A DNS-ünk 90 %-ának olyan a belső szerkezete a legújabb kutatások szerint, hogy érti az emberi nyelvet (Noam Chomsky szerint), és képes a kommunikációra a tudatunkkal, az agyunkkal. Innen származnak a „lelki sugallatok”. Itt azért megjegyzem, hogy mivel igen nehéz elképzelni, hogy a DNS-ben nehéz megfelelően nagy és kellően bonyolult, fejlett adatfeldolgozó-kapacitást kapunk az őseinktől, szerintem az a képesség, miszerint a DNS beszéd-kommunikációra képes, téves elképzelés, és ez a beszédben is zajló kommunikációs képesség már csak azután válik lehetővé, hogy az alany elméje megkezdte a DNS-ben lévő öröklött adatok feldolgozását. Ez annál is valószínűbb, minthogy a DNS minden agysejtünkben is ott van, ezáltal ez az adat-feldolgozás születésünk óta zajlik az elménkben. Az állatoknál még rendben működtek a létfenntartó ösztönök, az emberi erkölcs(telenség) megjelenésével azonban az ösztönöknek megjelent a rosszra vivő változata is, a „könnyebb út” igénybevétele. Az ez elleni küzdelmünk maga az erkölcs.

A rangsor-ösztön az egyéni kiválóságunk fejlesztését ösztönzi (önbecsülési kényszer), és ez az egyénnek a közösségen belüli rangja, befolyása növelését okozza, a közösségi- vagy falka-ösztön pedig a túléléshez szükséges erős közösségbe való integrálódást segíti; és ennek a kettőnek csak együttesen van értelme, tehát lényegében az életösztön egy és oszthatatlan, és egyesszámban említendő!